

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ (Netcompany-Intrasoft)

3392/2014 ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (621577)

(Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Αγωγή προσβολής της πατρότητας. Ιδιωτικό διεθνές δίκαιο. Εφαρμοστέο δίκαιο το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις της μητέρας και του συζύγου της κατά το χρόνο γέννησης του τέκνου. Διεθνής δικαιοδοσία των Ελληνικών δικαστηρίων. Εφαρμοστέα η διάταξη του άρθρ. 3 παρ. 1 ΚΠολΔ και όχι η 622 ΚΠολΔ. Κατά τον κρίσιμο χρόνο και οι δύο σύζυγοι είχαν Γεωργιανή υπηκοότητα. Εφαρμοστέο το Γεωργιανό Δίκαιο. Το παιδί αναγνωρίστηκε με κοινή δήλωση του φυσικού πατέρα και μητέρας στο αρμόδιο δημοτολόγιο της Γεωργίας. Δεν μπορεί να καταχωρηθεί ως τέκνο του φυσικού του πατέρα γιατί γεννήθηκε ενώ η μητέρα - πρώτη εναγόμενη ήταν παντρεμένη με τον δεύτερο εναγόμενο. Δεν μπορούσε να είναι τέκνο του δεύτερου εναγόμενου γιατί η πρώτη εναγόμενη ήταν εν διαστάσει και δεν είχε καμία επαφή με τον δεύτερο εναγόμενο. Αγωγή ανήλικου τέκνου που εκπροσωπείται δια ειδικού επιτρόπου κατά της μητέρας του και του συζύγου της μητέρας του να αναγνωρισθεί ότι δεν είναι τέκνο του συζύγου της κατά την ημερομηνία γέννησής του και δεν ισχύει γι αυτό το τεκμήριο τέκνου γεννημένου σε γάμο. Ερήμην εναγομένων. Δεκτή η αγωγή. Η απόφαση αυτή εισήχθη στη ΝΟΜΟΣ με επιμέλεια του συνδρομητή μας κου Αρη **Χατζοπλάκη**, δικηγόρου Θεσσαλονίκης.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 3392/2014

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής 19559/2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Άννα Τσόρμπα, Πρωτοδίκη, η οποία ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Ελένη Κουρτίδου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 15η Νοεμβρίου 2013 για να δικάσει την αγωγή με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 19559/25-7-2013, με αντικείμενο προσβολή πατρότητας, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: του, κατοίκου Θεσσαλονίκης, ως ειδικού επιτρόπου της ανήλικης, που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου Δικηγόρου του ΔΣ Θεσσαλονίκης Ανάργυρου **Χατζοπλάκη** (ΑΜ 8931), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1), συζύγου κατοίκου Θεσσαλονίκης και 2) του και της ..., κατοίκου Θεσσαλονίκης, που δεν παραστάθηκαν.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της ως άνω αγωγής στο ακροατήριο του δικαστηρίου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του ενάγοντος, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 6691β' /9-9-2013 και 6788β' /8-10-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Βασιλείου Στεφανή, τις οποίες νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα κι εμπρόθεσμα στους εναγομένους, κατά τις διατάξεις των άρθρων 122 επ. του ΚΠολΔ, οι οποίοι όμως δεν εμφανίστηκαν στη δικάσιμο αυτή, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου (αρθρ. 233 παρ. 1α - βλ. πρακτικά συνεδρίασεως). Συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σα να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (αρθρ. 271 παρ. 1 και 603 του ΚΠολΔ, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 29 και 47 του Ν. 3994/2011).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΑΚ η ιδιότητα του τέκνου ως γεννημένου σε γάμο κρίνεται κατά το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις της μητέρας και του συζύγου της κατά το χρόνο γέννησης του τέκνου ή αν ο γάμος τους έχει λυθεί πριν από τη γέννηση, κατά το χρόνο λύσης του γάμου τους. Σύμφωνα δε με το άρθρο 14

του ΑΚ, οι προσωπικές σχέσεις των συζύγων ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαίωμα της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιθαγένειας τους, εφόσον ο ένας τη διατηρεί, 2. από το δικαίωμα της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου τους κοινής συνήθους διαμονής τους και 3. από το δικαίωμα με το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή του, ο ενάγων, ως ειδικός επιτροπος της ανήλικης, εκθέτει ότι αυτή γεννήθηκε στις 7-12-2006 στην Γεωργιάς, κατά τη διάρκεια του γάμου των εναγομένων. Ότι η πρώτη εναγομένη μητέρα της ανήλικης ήταν αδύνατο να συλλάβει από τον πρώτο εναγόμενο - σύζυγό της, αφού κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης της η έγγαμη συμβίωση τους είχε διασπασθεί ήδη από τον Μάρτιο 2005 και δεν είχαν οποιαδήποτε επικοινωνία και σαρκική συνάφεια μεταξύ τους, καθόσον αυτή διατηρούσε ερωτικό δεσμό με τον , που είναι ο βιολογικός πατέρας της ανήλικης, ο οποίος την αναγνώρισε εκούσια ως γνήσιο τέκνο του σύμφωνα με το δικαίωμα της Γεωργιάς και τέλεσε πολιτικό γάμο με την πρώτη εναγομένη μητέρα της, μετά τη λύση του γάμου των εναγομένων. Με βάση αυτό το ιστορικό, ζητά να αναγνωρισθεί ότι ο δεύτερος εναγόμενος δεν είναι ο πατέρας της ανήλικης και ότι εν προκειμένω δεν έχει εφαρμογή το τεκμήριο ότι η τελευταία είναι γεννημένη από το νόμιμο γάμο των εναγομένων, που τελέσθηκε στις 22-1-2002 στη Γεωργιά, εκθέτοντας ότι επειδή γεννήθηκε όσο διαρκούσε ο γάμος των εναγομένων, στην Ελλάδα και δη στο αρμόδιο δημοτολόγιο, δεν μπορεί να καταχωρηθεί ως τέκνο του φυσικού της πατέρα

Μ' αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή, για την εκδίκαση της οποίας το Δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία, βάσει της γενικής διάταξης του άρθρου 3 παρ. 1 ΚΠολΔ, η οποία κατισχύει της ειδικής διάταξης του άρθρου 622 ΚΠολΔ, όταν πρόκειται για αλλοδαπούς, κατοίκους ημεδαπής, διότι η τελευταία αφορά ειδικά τους Έλληνες που βρίσκονται στην αλλοδαπή (βλ. ΕρΝομΑΚ Τόμος Α' Γενικές Αρχές Β. Βαθρακοκοίλη σελ. 134 αρ. 7), παραδεκτά και αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρ. 17 παρ. 1, 22 και 37 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών που αναφέρονται σε σχέσεις γονέων και τέκνων (άρθρα 614 - 622 ΚΠολΔ). Στην προκειμένη περίπτωση, από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει, ότι οι εναγόμενοι πρώην σύζυγοι - γονείς της νομίμως εκπροσωπούμενης από τον ενάγοντα ειδικό της επιτροπο ανήλικης, κατά τη διάρκεια του γάμου τους είχαν κοινή ιθαγένεια και δη ήταν αμφότεροι Γεωργιανής ιθαγενείας, ενώ η πρώτη εναγομένη διατηρεί μέχρι σήμερα αυτήν της την ιθαγένεια. Τίθεται επομένως θέμα εφαρμοστέου δικαίου, το οποίο, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην ως άνω μείζονα σκέψη, είναι το δικαίωμα που διέπει τις προσωπικές σχέσεις της μητέρας και του συζύγου της κατά το χρόνο γέννησης του τέκνου κι εφόσον εν προκειμένω και οι δυο σύζυγοι κατά τον ίδιο χρόνο είχαν κοινή Γεωργιανή ιθαγένεια, την οποία η πρώτη εναγομένη ακόμη διατηρεί, εφαρμοστέο δικαίωμα τυχάνει το Γεωργιανό. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 27 του Ν. της Γεωργιάς περί καταχώρισης αστικών πράξεων, 1465, 1467, 1468, 1469, 1470, 1517 ΑΚ, 68, 619 παρ.1 και 620 ΚΠολΔ, που εν προκειμένω επίσης εφαρμόζονται, δοθέντος ότι στην αγωγή εκτίθεται πως σύμφωνα με το Γεωργιανό δικαίωμα έχει διαπιστωθεί η πατρότητα της ανήλικης με κοινή δήλωση του φυσικού της πατέρα και της πρώτης εναγομένης μητέρας της στην αρμόδια Γεωργιανή υπηρεσία καταχώρισης ληξιαρχικών πράξεων, χωρίς ποτέ να υπάρξει αμφισβήτηση ως προς την πατρότητα της από τον δεύτερο εναγόμενο, αλλά στην Ελλάδα και δη στο αρμόδιο δημοτολόγιο, δεν μπορεί να καταχωρηθεί ως τέκνο του φυσικού της πατέρα κι ως εκ τούτου έχει έννομο συμφέρον ο ενάγων για την άσκηση της εν λόγω αγωγής, ώστε και σύμφωνα με την Ελληνική έννομη τάξη η ανήλικη να εμφανίζεται ως τέκνο του φυσικού της - Ελληνικής ιθαγενείας πατέρα. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, που δόθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και από όλα τα έγγραφα, που νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε για άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών

τεκμηρίων, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι εναγόμενοι τέλεσαν πολιτικό γάμο στη Γεωργιά, την 22α Ιανουαρίου 2002. Η έγγαμη συμβίωση τους διασπάστηκε οριστικά στο τέλος του έτους 2004. Από τότε είχε διακοπεί πλήρως κάθε σαρκική συνάφεια μεταξύ τους. Ο γάμος τους λύθηκε στις 11-11-2008 και το διαζύγιο τους καταγράφηκε με αριθμό 09200840118/11-11-2008 στην Υπηρεσία του ΚΑΠ του Σαμγκόρι Γεωργιάς (βλ. το υπ' αριθμ. 038535/27-5-2009 πιστοποιητικό της Υπηρεσίας του Πρακτορείου Αστικού Μητρώου του Σαμγκόρι Γεωργιάς σε πιστή μετάφραση από τη Γεωργιανή στην Ελληνική γλώσσα). Όμως, μετά την οριστική διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης των εναγομένων και διαρκούντος του γάμου τους, η πρώτη εναγομένη γέννησε στις 7-12-2006, στην ... Γεωργιάς, ένα θήλυ τέκνο, την ενάγουσα, το οποίο τέκνο δηλώθηκε στο αρμόδιο ληξιαρχείο Γεωργιάς ως τέκνο του βιολογικού της πατέρα (βλ. το ακριβές φωτοαντίγραφο της υπ' αριθμ. 944875/3-7-2009 ληξιαρχικής πράξης γέννησεως του Ληξιαρχείου της περιοχής Σαμγκόρι Γεωργιάς σε πιστή μετάφραση από τη Γεωργιανή στην Ελληνική γλώσσα). Το ως άνω ανήλικό τέκνο, που ονομάστηκε, παρόλο που γεννήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου της μητέρας του με τον δεύτερο εναγόμενο δεν είναι τέκνο αυτού, καθόσον η πρώτη εναγομένη είναι φανερά αδύνατο να το έχει συλλάβει από τον τότε σύζυγο της δεύτερο εναγόμενο, διότι κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης του ως άνω τέκνου (ενάγουσας), που περιλαμβάνεται μεταξύ της 300ης και 180ης ημέρας πριν από τον τοκετό, βρίσκονταν ήδη σε μόνιμη διάσταση και δεν είχαν καμία σχέση και σαρκική συνάφεια μεταξύ τους (βλ. και κατάθεση του μάρτυρα στα πρακτικά). Αντίθετα, όπως σαφώς κατέθεσε ο μάρτυρας της ενάγουσας - φυσικός πατέρας του τέκνου στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, από τις αρχές του έτους 2005 η πρώτη εναγομένη διατηρούσε μόνιμο ερωτικό δεσμό με τον ίδιο (.....), με τον οποίο ακολούθως τέλεσαν πολιτικό γάμο στις 15-5-2009 στο Σαμγκόρι Γεωργιάς, ο οποίος καταχωρήθηκε ληξιαρχικώς στην Υπηρεσία Καταγραφής Ληξιαρχικών Πράξεων της περιοχής Σαμγκόρι Γεωργιάς στις 15-5-2009, με αριθμό πράξης 09200930225 (βλ. την υπ' αριθμ. 240416/15-5-2009 ληξιαρχική πράξη γάμου της Υπηρεσίας καταγραφής Ληξιαρχικών Πράξεων της περιοχής Σαμγκόρι Γεωργιάς και το ακριβές φωτοαντίγραφο της υπ' αριθμ. 60/Ε5/2010 ληξιαρχικής πράξης γάμου του Ειδικού

Ληξιαρχείου Αθηνών), καρπός της σχέσης των οποίων είναι η ανήλικη, η οποία στην παρούσα δίκη νόμιμα εκπροσωπείται από τον, που διορίσθηκε ειδικός επίτροπος αυτής, δυνάμει της υπ` αριθμ. 337Ε/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Εξάλλου αποδείχθηκε, ότι ο βιολογικός πατέρας της ανήλικης, αμέσως μετά τη γέννηση της, αναγνώρισε αυτήν (.....) ως γνήσιο τέκνο του στη Γεωργία, σύμφωνα με το εκεί δίκαιο, με την υπ` αριθμ. πράξη διαπίστωσης 0112265/11-

12-2006 της Υπηρεσίας καταγραφής Ληξιαρχικών Πράξεων της περιοχής Σαμγκόρι Γεωργίας (βλ. το υπ` αριθμ. 155387/3-7-2009 πιστοποιητικό διαπίστωσης πατρότητας της ως άνω Υπηρεσίας της Γεωργίας σε πιστή μετάφραση από τη Γεωργιανή στην Ελληνική γλώσσα), στην οποία αναγνώριση προέβη από κοινού με τη μητέρα της ανήλικης - πρώτη εναγομένη στην παρούσα δίκη, κατά τα οριζόμενα στο Γεωργιανό δίκαιο, χωρίς ποτέ η αναγνώριση αυτή να αμφισβητηθεί από τον δεύτερο εναγόμενο - τεκμαιρόμενο κατά το Ελληνικό δίκαιο πατέρα της. Όμως αποδείχθηκε, ότι η ενάγουσα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, δεν μπορεί να καταχωρηθεί ως τέκνο του στην υπ` αριθμ. 226632 οικογενειακή μερίδα του Δημοτολογίου των γονέων της στον Δήμο Θεσσαλονίκης, όπου μόνιμα διαμένουν, διότι ως προελέχθη γεννήθηκε κατά την περίοδο που διαρκούσε ο γάμος της μητέρας της με τον δεύτερο εναγόμενο, ο οποίος ακόμη δεν είχε λυθεί κι ως εκ τούτου έχει άμεσο έννομο συμφέρον, σύμφωνα με το Ελληνικό Δίκαιο, στην άσκηση της εν λόγω αγωγής διά του ειδικού της επιτρόπου για την προσβολή της πατρότητας της και την αποκατάσταση της πραγματικής βιολογικής της καταγωγής και στην Ελληνική Πολιτεία, δοθέντος και του ότι ο φυσικός της πατέρας είναι Ελληνικής Ιθαγενείας.

Κατ` ακολουθία των ανωτέρω, η αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή και ως κατ` ουσίαν βάσιμη και να αναγνωρισθεί ότι ο δεύτερος εναγόμενος, δεν είναι ο φυσικός πατέρας του ανωτέρω ανηλίκου τέκνου της πρώτης εναγομένης. Οι εναγόμενοι δεν θα καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας, ελλείψει σχετικού αιτήματος της τελευταίας προς τούτο. Τέλος, για την περίπτωση που αυτοί (εναγόμενοι), οι οποίοι συνδέονται μεταξύ τους με το δεσμό της αναγκαστικής ομοδικίας, ασκήσουν ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας, πρέπει να οριστεί το παράβολο αυτής (αρθρ. 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην των εναγομένων.

ΟΡΙΖΕΙ παράβολο ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ για έκαστο εναγόμενο και για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της αποφάσεως αυτής.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι το ανήλικο τέκνο της πρώτης εναγομένης..... .., ήτοι η ανήλικη, που γεννήθηκε στις 7-12-2006 στην Γεωργίας, δεν είναι γνήσιο τέκνο του δευτέρου εναγομένου και συνεπώς δεν ισχύει γι` αυτό το τεκμήριο ότι είναι τέκνο γεννημένο σε γάμο.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του, στη Θεσσαλονίκη, την 20η Φεβρουαρίου 2014, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή του πληρεξουσίου δικηγόρου της ενάγουσας.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Π.Β.